

**Міністерство внутрішніх справ України
Львівський державний університет внутрішніх справ
Центр післядипломної освіти, дистанційного та заочного навчання**

Кафедра кримінального процесу та криміналістики

**КЕЙС
заняття на тему
«Особливі порядки на підставі угод та у формі приватного
обвинувачення»**

**Підвищення кваліфікації
поліцейських – слідчі**

**Інформація про викладача:
к.ю.н., доцент РЯШКО
Олена Василівна
0674760228**

Львів -2021

Тема
Особливі порядки кримінальних проваджень на підставі угод та у
формі приватного обвинувачення
Годин на тему – 2
Занять – 1 (1 академічна година)

Навчальна мета: удосконалення поняттєво-категоріального апарату з відповідної теми та систематизованих стійких знань слухачів, поглиблення теоретичних знань (уявлень) щодо кримінальних правопорушень, їх складу та ознак, а також змісту, особливостей, плюсів та мінусів укладення угод у кримінальному провадженні.

Міжтематичні зв'язки: криміналістична техніка, судова експертиза, кримінальний процес, кримінальне право, судова експертиза, тактика проведення слідчих (розшукових) дій, цивільне право.

План лекції

1. Кримінальне провадження на підставі угод
2. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення

1. В кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

- угода про примирення між потерпілим та підозрюваним, обвинуваченим;
- угода між прокурором та підозрюваним, обвинуваченим про визнання винуватості.

Угода про примирення

Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним може бути укладена у провадженні щодо злочинів невеликої і середньої тяжкості та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.

Угода про примирення укладається за *ініціативою* потерпілого чи підозрюваного (ч. 1 ст. 469 КПК України).

Важливо! Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами (за винятком слідчого, прокурора).

Необхідно пам'ятати, що слідчий, прокурор зобов'язані поінформувати підозрюваного, потерпілого про їх право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення (ч. 7 ст. 469 КПК України).

У випадку, якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних.

Важливо. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У випадку, якщо в кримінальному провадженні *беруть участь кілька потерпілих* від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

Якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

В угоді про примирення зазначаються (ст. 471 КПК України):

- її сторони;
- формулювання підозри;
- правова кваліфікація із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- істотні для відповідного кримінального провадження обставини;
- розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, строк її відшкодування чи перелік дій не пов'язаних з відшкодуванням шкоди, які підозрюваний зобов'язані вчинити на користь потерпілого, строк їх вчинення;
- узгоджене покарання та згода сторін на його призначення;
- наслідки укладення та затвердження угоди;
- наслідки невиконання угоди.

В угоді зазначається дата її укладення, та вона скріплюється підписами сторін.

Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

- а) для підозрюваного – обмеження права оскарження вироку;
- б) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення, змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

Угода про визнання винуватості

Угода між прокурором та підозрюваним про визнання винуватості може бути укладена у провадженні щодо злочинів невеликої тяжкості, злочинів середньої тяжкості, тяжких злочинів, та внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам.

Важливо. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні, в якому бере участь потерпілий, не допускається.

На відміну від угоди про примирення, угода про визнання винуватості може бути укладена за *ініціативою* прокурора або підозрюваного (ч. 2 ст. 469 КПК України).

Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру і до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

Важливо. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і затвердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як визнання своєї винуватості.

Прокурор при вирішенні питання про укладення угоди про визнання винуватості зобов'язаний враховувати такі обставини (ст. 470 КПК України):

- ступінь та характер сприяння підозрюваного у проведенні кримінального провадження щодо нього або інших осіб;
- характер і тяжкість підозри;

- наявність суспільного інтересу в забезпеченні більш швидшого досудового розслідування і судового провадження, викритті більшої кількості кримінальних правопорушень;
- наявність суспільного інтересу в запобіганні, виявленні чи припиненні більшої кількості кримінальних правопорушень або інших більш тяжких кримінальних правопорушень.

В угоді про визнання винуватості зазначаються (ст. 472 КПК України):

- її сторони;
- формулювання підозри;
- його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- істотні для відповідного кримінального провадження обставини;
- беззастережне визнання підозрюваним своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення;
- обов'язки підозрюваного щодо співробітництва у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце);
- умови часткового звільнення підозрюваного від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення;
- узгоджене покарання та згода підозрюваного на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням;
- наслідки укладення та затвердження угоди;
- наслідки невиконання угоди.

В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Важливо! Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного є обмеження їх права оскарження вироку. Для підозрюваного також у його відмові від здійснення наступних таких прав як право на судовий розгляд, під час якого прокурор зобов'язаний довести

кожну обставину щодо кримінального правопорушення, у вчиненні якого його обвинувачують, а він має такі права: допитати під час судового розгляду свідків обвинувачення, також право подавати клопотання про виклик свідків і подавати докази, що свідчать на його користь.

Якщо угоди досягнуто під час досудового розслідування, то обвинувальний акт з підписаною сторонами угодою невідкладно надсилається до суду.

Важливо! Прокурор має право відкласти направлення до суду обвинувального акта з підписаною сторонами угодою до отримання висновку експерта або завершення проведення інших слідчих (розшукових) дій, які необхідні для збирання та фіксації доказів, що можуть бути втрачені зі впливом часу, або які не можливо буде провести пізніше без суттєвої шкоди для їх результату у разі відмови суду в затвердженні угоди.

Повторне звернення з угодою в одному кримінальному провадженні не допускається.

3. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення

Приватне обвинувачення (в матеріальному аспекті) – це надання потерпілим відповідному органу звернення (із проханням про притягнення до відповідальності) та відомостей про факти щодо наявності суспільно небезпечного і протиправного посягання, яке підпадає під конкретний склад злочину, з можливістю його вирішення на власний розсуд.

У процесуальному аспекті приватне обвинувачення – це регламентований законом особливий вид кримінально-процесуальної діяльності приватного обвинувача, який включає звернення до державних органів із твердженням щодо винуватості конкретної особи, подальше підтримання нею обвинувачення у суді, збирання доказів винуватості цієї особи та право відмовитися від пред’явленого обвинувачення.

Кримінальний процесуальний кодекс передбачає, що у випадках, коли злочин не становить значної суспільної небезпеки кримінальне провадження починається лише за заявою потерпілого. Відмова потерпілого, а у випадках, передбачених законом, – його представника від обвинувачення є безумовною підставою для закриття кримінального провадження у формі приватного обвинувачення.

Кримінальним провадженням у формі приватного обвинувачення є провадження, яке може бути розпочате слідчим, прокурором *лише на підставі заяви потерпілого* щодо кримінальних правопорушень, передбачених:

1) частиною першою статті 122 (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження без обтяжуючих обставин), статтею 125 (умисне легке тілесне ушкодження), частиною першою статті 126 (умисне завдання удару, побоїв або вчинення інших насильницьких дій, без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 129 (погроза вбивством без обтяжуючих обставин), статтею 132 (розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби), частиною першою статті 133 (зараження венеричною хворобою без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 135 (залишення в небезпеці без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 136 (ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 139 (ненадання допомоги хворому медичним працівником без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 142 (незаконне проведення дослідів над людиною без обтяжуючих обставин), статтею 145 (незаконне розголошення лікарської таємниці), частиною першою статті 152 (згвалтування без обтяжуючих обставин), статтею 154 (примушування до вступу в статевий зв'язок), частиною першою статті 161 (порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності або релігійних переконань без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 162 (порушення недоторканності житла без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 163 (порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої

кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер, без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 164 (ухилення від сплати аліментів на утримання дітей без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 165 (ухилення від сплати коштів на утримання непрацездатних батьків без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 168 (розголошення таємниці усиновлення (удочеріння) без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 176 (порушення авторського права і суміжних прав без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 177 (порушення прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, топографію інтегральної мікросхеми, сорт рослин, раціоналізаторську пропозицію), статтею 180 (перешкоджання здійсненню релігійного обряду), статтею 182 (порушення недоторканності приватного життя), частиною першою статті 194 (умисне знищення або пошкодження майна без обтяжуючих обставин), статтею 195 (погроза знищення майна), статтею 197 (порушення обов'язків щодо охорони майна), статтею 203-¹(незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва), частиною першою статті 206 (протидія законній господарській діяльності без обтяжуючих обставин), статтею 219 (доведення до банкрутства – щодо дій, якими завдано шкоду кредиторам), статтею 229 (незаконне використання знака для товарів і послуг, фірмового найменування, кваліфікованого зазначення походження товару), статтею 231 (незаконне збирання з метою використання або використання відомостей, що становлять комерційну або банківську таємницю), статтею 232 (розголошення комерційної або банківської таємниці), статтею 232-¹ (незаконне використання інсайдерської інформації – щодо дій, якими заподіяно шкоду правам, свободам та інтересам окремих громадян або інтересам юридичних осіб), статтею 232-² (приховування інформації про діяльність емітента), частиною першою статті 355 (примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань без обтяжуючих обставин), статтею 356 (самоправство – щодо дій, якими заподіяно шкоду правам та інтересам окремих громадян або інтересам власника), частиною першою статті 361 (несанкціоноване втручання в роботу електронно-

обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку, без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 362 (несанкціоновані дії з інформацією, яка оброблюється в електронно-обчислювальних машинах (комп'ютерах), автоматизованих системах, комп'ютерних мережах або зберігається на носіях такої інформації, вчинені особою, яка має право доступу до неї, без обтяжуючих обставин), статтею 364-¹ (зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми), статтею 365-¹ (перевищення повноважень службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми), статтею 365-² (зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги) Кримінального кодексу України;

2) ч. 2 ст. 122 (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження за обтяжуючих обставин), ч. 2 ст. 126 (побої і мордування за обтяжуючих обставин, за виключенням випадків, якщо такі дії вчинені групою осіб), ст. 128 (необережне тяжке або середньої тяжкості тілесне ушкодження), ч. 1 ст. 130 (свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини), ч. 1 ст. 146 (незаконне позбавлення волі або викрадення людини без обтяжуючих обставин), частина друга ст. 152 (зґвалтування, вчинене повторно або особою, яка раніше вчинила будь-який із злочинів, передбачених ст.ст. 153-155 Кримінального кодексу України), ч. 1 ст. 153 (насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом), ч. 1 ст. 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, без обтяжуючих обставин), ч. 1 ст. 296 (хуліганство без обтяжуючих обставин), ч. 2 ст. 361 (несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку, за обтяжуючих обставин), ч. 2 ст. 362 (несанкціоновані дії з інформацією, яка оброблюється в електронно-обчислювальних машинах (комп'ютерах), автоматизованих системах,

комп'ютерних мережах або зберігається на носіях такої інформації, вчинені особою, яка має право доступу до неї) Кримінального кодексу України – якщо вони вчинені чоловіком (дружиною) потерпілого;

3) ст. 185 (крадіжка, крім крадіжки, вчиненої організованою групою), ст. 186 (грабіж, крім грабежу, вчиненого організованою групою), ст. 189 (вимагання, крім вимагання, вчиненого організованою групою, а також поєднаного з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи), ст. 190 (шахрайство, крім шахрайства, вчиненого організованою групою), ст. 191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, крім вчиненого організованою групою, або шкода від якого завдана державним інтересам), ст. 192 (заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою), ч.ч. 1, 2 ст. 289 (незаконне заволодіння транспортним засобом без особливо обтяжуючих обставин), ст. 357 (викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження) Кримінального кодексу України – якщо вони вчинені чоловіком (дружиною) потерпілого, іншим близьким родичем чи членом сім'ї потерпілого, або якщо вони вчинені особою, яка щодо потерпілого була найманим працівником і завдала шкоду виключно власності потерпілого.

Загальні особливості провадженням у формі приватного обвинувачення:

– провадження у формі приватного обвинувачення стосується певної категорії кримінальних правопорушень – передбачених ст. 477 КПК України;

– провадження розпочинається лише на підставі заяви про вчинення кримінального правопорушення, що подається до слідчого, прокурора, іншої службової особи органу, уповноваженого на початок досудового розслідування протягом строку давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення певного кримінального правопорушення (ст. 478 КПК України);

– якщо потерпілий, а у випадках, передбачених КПК України, його представник відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні – кримінальне провадження закривається (п. 7 ч.1 ст. 284 КПК України);

– відшкодування шкоди потерпілому у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення може відбуватися на підставі угоди про примирення або без неї (ст. 479 КПК України).

Слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до ЄРДР та розпочати розслідування.

Вирішення практичних завдань.

Ситуаційні задачі (заняття 1 академ.година)

Задача 1. Громадянин Л. вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 121 КК України (умисне тяжке тілесне ушкодження) стосовно К.. Захисник підозрюваного Л. подав слідчому клопотання про укладення угоди про примирення між підозрюваним та потерпілим. Підозрюваний зобов'язався відшкодувати моральну шкоду та оплатити лікування потерпілого.

Яке рішення повинен прийняти слідчий? Який процесуальний порядок укладення угоди про примирення?

Задача 2. Ф., який є неповнолітнім, було затримано за вчинення тяжкого злочину. Під час досудового розслідування запропонував укласти угоду із потерпілим. Слідчий відмовив у заявленому клопотанні.

Оцініть ситуацію, що склалась. Як повинен діяти слідчий?

Задача 3. Під час досудового розслідування у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України (крадіжка, поєднана з проникненням у житло) захисник підозрюваного запропонував потерпілому скласти угоду з метою швидкого забезпечення відшкодування матеріальної шкоди.

Чи допущені в цій ситуації порушення закону? Як необхідно діяти слідчому?

Задача 4. Здійснюючи процесуальне керівництво розслідуванням викрадення мобільного телефону, вчиненого Р. з'ясувалось, що після складання угоди між потерпілим і підозрюваним, потерпілий раптово помер.

Оцініть ситуацію. Вкажіть подальші дії прокурора та слідчого.

Задача 5. Слідчий прийняв рішення про початок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення на підставі заяви представника потерпілого Б., щодо якого було вчинено кримінальне правопорушення за ознаками ч. 2 ст. 126 (побої з обтяжуючими обставинами) КК України.

Дайте оцінку діям слідчого. Який порядок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення?

Задача 6. Ввечері у міському сквері працівники поліції почули крики жінки про допомогу. Ними був затриманий громадянин З., який намагався зґвалтувати громадянку В. З. і В. були доставлені до територіального управління поліції, де З. написала заяву про вчинення відносно неї кримінального правопорушення. Проте враховуючи те, що В. не встиг зґвалтувати З., слідчий не прийняв заяву та відмовився розпочати досудове розслідування за ч. 1 ст. 152 КК України (зґвалтування).

Оцініть ситуацію. Яке рішення повинен прийняти слідчий.

Висновки. Якщо в процесі досудового розслідування буде встановлено, що воно розпочато за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ст. 477 КПК України, при цьому відсутня заява потерпілого, то відповідно до ст. 26 КПК України кримінальне провадження закривається.

Також, потерпілий може відмовитися від обвинувачення, що також є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 7 ст. 284 КПК).

Якщо потерпілих кілька, то дане питання вирішується в індивідуальному порядку, тобто кожний з них може подати заяву про вчинення відносно нього кримінального правопорушення, яким завдано йому шкоду. Якщо потерпілий є неповнолітнім або особою, яка не здатна самотійно захищати свої інтереси, заяву про вчинене кримінальне правопорушення може подати його законний представник. Як законні представники можуть бути залучені батьки (усиновлювачі), а в разі їх відсутності – опікуни чи піклувальники особи, інші повнолітні близькі родичі чи члени сім'ї, а також представники органів опіки і

підкування, установ і організацій, під опікою чи підкуванням яких перебуває неповнолітній, недієздатний чи обмежено дієздатний (ч. 2 ст. 44 КПК України).

Потерпілий має право подати до слідчого, прокурора, іншої службової особи органу, уповноваженого на початок досудового розслідування, заяву про вчинення кримінального правопорушення протягом строку давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення певного кримінального правопорушення.

В процесі досудового розслідування потерпілий може прийняти рішення про укладення угоди про примирення. Відповідно до 469 КПК України угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного. Потерпілий може ініціюватися укладення угоди про примирення з підозрюваним в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими. На відміну від відмови потерпілого від обвинувачення, укладення угоди про примирення не може бути підставою для закриття кримінального провадження. Якщо угоди досягнуто під час досудового розслідування, обвинувальний акт з підписаною сторонами угодою невідкладно надсилається прокурором до суду для вирішення питання про її затвердження вироком суду.

Законодавець передбачає можливість зміни приватного обвинувачення на державне, і навпаки. Якщо під час кримінального провадження у формі приватного обвинувачення слідчим буде перекваліфіковано дії підозрюваного, які передбачені статтею КК України, що не входить до переліку ст. 477 КПК України, тоді досудове розслідування здійснюється в загальному порядку, незалежно від згоди на те потерпілого.

Список рекомендованих джерел

1. Кубарєв І.В. Барган С.С. Закордонний досвід регламентації співпраці підозрюваного зі стороною обвинувачення. Правовий часопис Донбасу № 3 (72) 2020. С.188-193
2. Кріпак А.А. Особливості укладання угоди про визнання винуватості у кримінальному процесі України через призму зарубіжного досвіду. Вісник пенітенціарної асоціації України. 2017. № 1. С. 170-176
3. Каменський Д.В. Укладання угод про визнання винуватості у вчиненні економічних правопорушень: вітчизняний та американський підходи. С. Вісник ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка. 2020. Вип. 4 152-157
4. М. Корнієнко. Особливості кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості: український і зарубіжний досвід. 4/2017. С. 159-165
5. Губська О.А. Угода про визнання вини у кримінальному процесі: досвід і практика застосування. Правничий вісник Університету «КРОК». С. 106-114
6. Довбенко К.О. Угода про визнання винуватості у кримінальному процесі України. Інститут прокуратури та кримінальної юстиції Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. С. 303-306
7. Новак Р.В. Укладання угоди про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим у кримінальному провадженні. Часопис Академії адвокатури України, 2014. Т. 7, № 4(25). С. 30-36.
8. Плахотнік О.В., Чех О.В. Угода про визнання винуватості: переваги і недоліки нового кримінальнопроцесуального інституту. Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2014. № 26. С. 268-271.
9. Серєда Г. Особливості угоди про визнання винуватості в кримінальному провадженні / Г. Серєда // Вісник Національної академії прокуратури України. 2012. №2. С. 7–9.
10. Власова Г.П. Деякі проблемні аспекти укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості / Г.П. Власова // Правове життя сучасної України: матер. Міжнар. наук. практ. конф., 16–17 травня 2013 р. Одеса, 2013.Т. 2.С. 453–455.
11. Лупенко Д. Участь прокурора у кримінальному провадженні на підставі угод: проблеми та перспективи / Д. Лупенко // Новели Кримінального процесуального кодексу України 2012 року: зб. статей. К., 2012. Ч. 2. С. 65–70

12. В. Мухін., А.Штанько. Інститут угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні. Вісник Національної Академії прокуратури України. 3/2013. С. 45-50

13. О.Леляк. Підстави та умови укладення угоди про визнання винуватості. Науковий часопис Національної академії прокуратури України 2'2016. С.40-48

14. Шкелебей В.А. Угоди про примирення й визнання винуватості у кримінальному процесі України та інших країн: порівняльний аналіз / В.А.Шкелебей // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2012. № 6. С.179–188.

15. Повзик Є.В. Угода про визнання винуватості та вимоги до її змісту. Вісник Національної академії правових наук України № 2 (85) 2016. С.215-219

16. Томіленко В.П. Особливості укладання угоди про визнання винуватості у справах за участю неповнолітніх (зарубіжний досвід). Науково-інформаційний вісник Право 7/2013. С. 150-156